

مقایسه دو تیمار جیبرلیک اسید و نیترات نقره بر ظهور پرچم در خیار گلخانه ای

مرضیه قنبری جهرمی، ابوالقاسم حسن پور استهباناتی، عبدالحسین ابوطالبی

دانشگاه آزاد اسلامی واحد جهرم، گروه علوم باگیانی

در این آزمایش اثر دوتیمار جیبرلیک اسید و نیترات نقره در خیار گلخانه ای ماده را (Gynoecious) به منظور تولید گل نر و پرچم مورد بررسی قرار گرفت. بدین منظور پنج رقم خیار گلخانه ای، سینا، گاویریش ۲۲۱۰، فادیا، گاویریش Karim و یوکسل ۵۲-۸۵ در قالب بلوک های کامل تصادفی با چهار تکرار در نظر گرفته شد. جیبرلیک اسید GA₃ با غلظت ۱۰۰۰ میلی گرم بر لیتر در یک و دو مرحله تیمار گردید. در هر دو حالت تعداد زیادی گل نر تولید شد. در یک مرحله محلول پاشی تولید گل نر تا بند سی و پنجم ادامه داشت. تولید گل ماده در این فواصل پایین بود و گل هرمافرودیت نیز تولید نشد. کیفیت گل های نر تولید شده در تیمار جیبرلیک اسید بسیار پایین بود. گل ها رنگ پریده، کوچکتر از حالت عادی و دارای دانه گرده کمی بودند. فاصله میانگره ها بسیار زیاد، ساقه ها باریک و از استقامت کمی برخوردار بودند. برگ ها علائم رنگ پریدگی و کمبود نیتروژن نشان دادند. در حالی که در تیمار نیترات نقره در هردو غلظت ۳۰۰ و ۱۵۰ میلی گرم بر لیتر تولید گل نر و نیز هرمافرودیت از بند اول تا دوازدهم هم صورت گرفت و تولید گل ماده نیز بع تدریج افزایش یافت. کیفیت گل ها (نر، هرمافرودیت و ماده) از بند اول تا آخر بسیار خوب بود. گلبرگ هایی بزرگ، زرد پر رنگ با مانگاری بالاتری نسبت به تیمارهای جیبرلیک اسید و حتی شاهد مشاهده شد. شاخه های فرعی در تیمارهای نیترات نقره به ندرت گل نر و هرمافرودیت تولید کردند، در حالی که در تیمار جیبرلیک اسید همگی گل ها در شاخه های فرعی نر بودند.